

శ్రీ రస్తు.

జనమేజయ

సర్వయాగము.

8/

Sho. 668

శ్రీ నం.
9192

పిల్లలంట్టి రామమూర్తి,

జెనాలి.

విజ్ఞాపనము

చదువరులారా !

ఇదివర కేనన్నందు నిట్టి రచనలేమీలేకపోయిన వాడఁగాను. కాని ప్రస్తుతస్థితినిబట్టి “గణ యతి ప్రాస లక్షణముఁజూడఁగలేదు, పంచకావ్యశ్లోక పఠనలే” దను మాటల నుత్తరభాగంబు నాయెడ నిక్కువలైనను, సచేతనములైన శిలలనుగూడ చెమ్మగిలఁజేసిన భువనానందకరంబైన శ్రీకృష్ణుని వేణువాదంబట్లు మందుడవగునన్న స్త్రీకమహాత్ముని ప్రభావంబు సేయ, లోననుప్పొంగు నానంద ప్రవాహంబున కీసగణిఁగల్పించితిని. కాన రసగ్రహణపారీణులగు విద్వజ్జనంబు లన్నతృప్తిభయత్నంబుగ దీనంగల దోషంబులను మన్నింపఁ బ్రార్థించుచున్నాడను.

ఇట్లు,

సుజన విశేషుఁడు

పి. రామమూర్తి.

క॥ శ్రీవారి గారీవా

ణీనాథులదర్శతుల ననేకపదమున్

శ్రీవాధకింకరుని హను

మానుందాన్యుని భజింతు మానిత భక్తిక॥

క॥ మునువ్యాసప్రాచేతసు

లనుదదితర సంస్కృతకవులను దెలుగున నిం

పాసరఁ గన్పిత్రయమును విఁకఁ

గొనకొని సత్కవుల నాదు గురువులదలఁతున్॥

విషయ సూచిక .

కద్రువ శాపము	1
వీలాపుత్తుని నువ్వార్త	4
సర్పయాగము	6
అస్తీకుని జననము	13
అస్తీకుఁడు	15
యాగనివారణము	16

శ్రీ వేంకటేశ్వరాయనమః

జ న మే జ య న ర్ప యా గ ము.

శా! శ్రీలీలల్ పరకీయసంగతుల కావల్లగా స్త్రీదిత్తమా
 మూలాగ్రంబును జూచలబయెటునమ్మి గోవిందుడంచు న
 బృలక్ వక్షుమపైన సన్నిధిని నిల్పిదృష్టిహోప్పారెనా
 నాలీలక్ ఫణిపై బయ్యును నన్ను దస్తీకు మమ్మేలుతకా!
 ప! ఉగ్రశ్రేణుడును సూతుడు శౌనికాది మహా
 మునుల నవగోకించి యిట్లని చెప్పుచొడొగె.

—• కదుర్వశాపము •—

సీ! బ్రహ్మకులై కశ్యపప్రహునిసతుల్
 కద్రూ వినతలను కమలనేత్రి
 లనపత్యలగుచు భవ్యవ్రతంబులభర్త
 నారాధనము సేయనరడువారి
 యెడఁబ్రసన్నాత్ముడై యత్తుమీవరములఁ
 గోరుకొండనముందు కదుర్వశును
 నగ్నిసన్నిభులు దీర్ఘాగులౌ నూనుల
 వేపురిగోరఁగా వినతయంత

తే గీ॥ నాకుమాడులకంట బలాఘ్యులై న
కాయజల విర్వరనుగోరఁ గశ్యపుఁడును
దాను మునుపుత్త్రీకామేష్టఁ దనరఁజేసి
యుంటున్నవారి యిష్టంబు లొసఁగెఁబ్రీతి॥

తే గీ॥ రమణికదుఃపగాంచె వార్షి మునశేష
వాసుకీపరీమృఖ సవాస వన్నగులను
విసతయుననూగుడను నొడ్డివికలజేహుఁ
గాంచిరెండవ నుతునికై కాచియుండె॥

తే గీ॥ అంతకుంబూర్వ మమరులు ననుగులఁగి
కలకవారాళిఁ దరచి రక్కజముదోఁప
సంతనుధయునుశ్యేష్ఠయు న్నరీజుఁడును
నిందిరయు నాకహయమాదులందుఁబుట్టె॥

కా॥ అకద్రావిసతల్ చరింపుచోక నాఁడాయభిరీరంబున
నాకాశ్వంబును జూడఁగా విసత"యాహా!యంతయు" శ్వేతమా
నాకాశ్వం"బన సంతఁగదుగ్రవయు" నానా?కాడె వాలంబున
శ్వే!కాంతా!"యనవాదమైచేటిచిరట్లే పన్నిదంబొందొరుల్

తేగీ॥ " నీలవాలంబె కాజేని నీకునేను
దాసివగుడైన నాకీవ దాసివగుదు"
పనుచుఁ గ్రదువయన నప్పుడర్కుడుడుగ
దాని మటునాఁడు చర్చింపఁదలచి చేసెరి॥

సీ॥ పంచెమోడదనన్న భయముచే గదుగ్రవ
తనయింటికేగి యాత్మజల విలిచి

“నుతులార! కలశాబ్ధి సూరల నువ్వైశ్రీ
 వంబను వాసవాశ్వంబు గలదు
 వినుఁ డేను వివరయు విహరింపగోతు మా
 కడి గానఁబడియెఁ దానంతవివర
 హయనుంతయును శ్వేతమన్నఁ గాదని యేను
 వాలంబసిరి మంటి వాద మొదవె

అ! వి! దాన నెవ్వరోడెవరో వాని రెండవ
 వారి కగుదురపుడె బానిసగను
 గాన హయముతోఁకఁ గప్పినల్పవరుప
 వలయుఁ డేనుఁ డొకండు వార్ధికడకు!

చ! అనవిని పుత్తురెల్లకున “వియ్యమొ! నిల్లియపంచెపంచలోఁ
 దనియును నెట్టబోనాప ధమ్మహాకో! యెఱుకఁ గలారె మా
 నిను లెట్టులైన?” అని వివరక గుండెన గాద్రీవేయులం
 గని జఃమజయోగిని పుత్తురెల్ల దె శ్మ పిఁచె దల్లియుక

తే! గో! అప్పుచొక్కా నొక్కటకుడమ్మశాప
 మునకు భీష్మలివడి దీరమునకు విచ్చి
 సురహయపుదోఁక మొదలుటఁ జుట్టికప్పి
 నల్లగా వేయించుట విన్నా గమొప్ప!

మ! మఱువాఁడు కిక్కురిసరలచ్చోటికిరా వివర దవ్వల
 హయవదు కాలవాలంబుఁ గాంచి “యాహా! యెంతయుంబొరవ
 డితి. నిజముగా నీయువ్వు శ్రవణులకు వాలమసిరంబ, ఓడితివని
 నాటినుండి సవతికి దాసియైయుండె అట్లు పంచశతాబ్దములు

సన్నపిదప వింతకు గిరుమండుదయించి కద్రువకోరినయట్టు
లమృతభాండంబుదెచ్చి జనని దాస్యము క్తగాఁ జేసెను.

—* ఏలాపుత్తుని సువార్త *—

పా! అమృతంబుపయోగించి నుదిన్నానలరగుటకు గరు
డనియక్తులైన పానుకపక్షులులైన పన్నుగులు మగిషీవచ్చి
మోసమంది సుధనుజడయ నేరికస్తతతి వారి పొత్తునిచ్చు
గింపక.

సీ! శేషుండు నిర్మలదిత్తుడై కడునుగి

తకు మొప్పజేసి విధాత్మనాజ్ఞఁ

దనరిభూభారంబుఁ దంపనా నాల్చి

యాసురాదివిఘ్న పర్యోగిమయ్యె

సంతపానుకీ దనకమరిల్చిన యన్య

తగ బోలెగి. ప్పిల వియ్యబందు

గులతోడ భావ్యహి నుండునుము

గుపీతకద్రూపచో ఘోరకృష్ణ

పా! పా! కథునికీలలు గాని యాస్యుని కీలగి

సమయనున్నయట్టి సన్నుతిలకుఁ

దల్లికాపమునకు ధాత్తియై నానకు

నడలిచింతఁగుండ నతనికహులు॥

సీ! అవనీధప్రయ సేయు నజగరాధ్వరిమఁ బా

దొనరింతిమందఱి మనుచుఁగొండ

అతని ధర్మాసక్తునర్థింక మనియును
 మఱిగొందఁజరనికిమాతృలరయి
 యిట్టిజన్మమఁబట్టి యిహావరంబులు సేమ
 నని బిట్టుచాటుద మనియునింకఁ
 గొందఁజచ్చటి యాజకులు యజ్ఞవిధులను
 వదలిపాఁగఁజై నఁ బడుదమనియు

అ! న! నుత్తమలగుకొంద టుక్వీసుపర్వ ము
 త్రోతశశిఖిఖిళి కోపనెట్లు
 లనుచఁజర్పనేయ నప్పుడే లాపుత్తుఁ
 డహులతోని తప్పఁజనియెనిట్లు॥

అ! న! అన్నలార! కామము నుత్పన్నాదు
 దానియొడిన నిద్రఁబడినిట్లు
 లుండినినఁగిరినో నొగింపఁజలకును
 బ్రహ్మకై న నుట్టిభాషణముల॥

న! అని యెట్లంటి నేన నినుండు,

నీ! కమలాసనా! యది కమ్రకరమల్లి
 నాగిలోకపనాసనంబు గలుగి

శపియుంచెగద యెట్టిసంగిసిఫసికుల
 క్రశశయాబుడుగునంచఁ బ్రన్న సేయ
 నలనిలింపులకిట్టులని నజం దాజన
 మేజయుండెదకాలి మేపరులకుఁ

గనలిచేసెడు భుజంగమయాగమున దవ్వ
 నాగాళులక నాశనంబు పిదప

తే॥ గీ॥ నహులరక్షింప నాగరాజానుజమయి
తగుజరత్కారువుకు జరత్కారమునిఁ
బుట్టిన స్త్రీకుండనియెడి పుణ్యమూర్తి
యనుచుఁగొవున మనసింకనడలనే॥

చ॥ అనిచెప్ప నేలాకుమారుని పలుకులకు గరంబు
సంతసిల్లి యాతనిఁగొనియాడి వాసుకి మొదలైన కాద్రవేయు
లుభయంబుడిగి గుండీరి. నాటంగో లేవాసుకియందన మనుజ
జరత్కారువును బాణిగ్రహణమొంద జరత్కార మునీందుఁ
డెప్పుడగుడెంచెడునో యని తదాగమనంబెదురునూచుచుండెను

—
అ సర్పయాగము —

చ॥ అటుజనమేజయావనితలాధిపుఁ డాయనతండ్రితక్షకో
త్కలవిషవహ్ని ధాతనీకిఁ దప్పిన యాకిమర్మువివంగ వి
స్ఫుటతరళోకరోషములఁ బూజ్యుడు సెందినిర స్తహర్షుడై
పటిమభుజంగశబ్దమును బావఁగ మంతనముండిచింతిమై॥

తే॥ గీ॥ “తక్షకుండెట్లు నాతండ్రిఁడనవిమాగ్ని
కరిధియందన మొనరించెట్లయేనుఁ
దవిలియుగాగ్ని శిఖలనుదగ్గుఁజేతు
భయదతక్షకు నిపుడె సబాంధవముగ॥

మ॥ ఫణియాగంబునఁగాక సర్పములదర్పంబాటునే”యంచుఁడ
త గమేవంక పురోహితాదుల సమక్షంబందునానాహిమా

రణదీక్షాపరతంత్రుడై యురగనత్రింబొందుగావించెదా
రుణభంగిజనకాపమృత్యుజనిత శ్రోధాగ్నిజల్లాప్తురగ
తే! గీ! ఉదితరీతినివలయు మఖోపకరణ

వివిధవస్తుసంధరితంబునవిరళధన

ధాన్యసంపూర్ణమైన యధ్వరనిశేత

వంబాకటి సిద్ధముంజేసె నరివరుండు॥

వ! అట్లు పిద్యుక్తముగా మహాయజ్ఞాయతినంబొందు
గావించి జనమేజయుండందున్న సమయంబున,

మ! తగుదృష్టిగనిముక్త “జోనృపుడ! యేతద్దండకాకాధ్వరం
బగునేపూర్ణము? మధ్య చేయుదుగుఁజుమ్మా! విప్రజేకారణం
బుగ”నంచుకొదనవాస్తువిద్య గడుసంపూర్ణత్వమొప్పారదె
ల్పగనాపల్కులద్రోక భూపుడుమఖప్రారంభము జేయఁగా!

మ! ప్రకటనబోధహారగానొకగుడధ్వర్యుండుగానుక్కడి
కొకరుండొప్పుల బ్రహ్మగా మఱియొకరు దుష్టాతగానిట్లు లె
న్నికకుఁ బోడశియుత్త్విజుల్ సయతిమానిశ్రేష్టులంగొందతై
యిఁకదక్షుంగలవారుసభ్యులయిరువ్వీభృత్తు యోగంబున
తే! గీ! అతివిదితసద్దర్శనంబనుచు సభ్య

లోకవిధి పొదుంభిలాషఁనుబుగుచుండి

రెలమి “బిల్లికి జెల్లాట మెలుకఁజెన్నె

ప్రాణసంకట” మనెడు నాథంగిగాగ!

తే! గీ! ఒనరి జనమేజయుఁడును శాస్త్రాక్షరీతి

దివిజనిభులైన మునులు ఋత్విజులరగుచు

దనదుపగఁదీట్టు నాయమై తనరినందు

కట్టెభుజములు నూఁడయి నట్లుయ్యెట్టె

తే॥ గీ॥ అపుడు వలయు నదెల్లనాయత్త మయ్యె

నవ రెవరిస్థానముల వారలెలమినుండి

రవనవాఘండుఁ బట్టి సమన్వితఁడయి

యాగమారంభమొనఁగి ప నాజ్ఞయొసఁగె॥

తే॥ గీ॥ అంతయ్యాజ్ఞలొకట యజ్ఞావలమున

వేల్వఁగాఁగడఁగి మహూర్ధ్వత్త సరణి

ధూమపటలంబు మెలమెల్లదొడరఁజొచ్చె

నవనినాథుని సంతోషమనుకొనితి॥

ఉ॥ మానక నాశనంబు నన వగా మెలేకయ నట్లు కావ్యము-

దేవద్యదగ్గఱిండ్ల నె సుమీ! ముదమందును యోగి క బృహ-

ద్భానుడు మేనిపై న విశదంబును సుగ్రోభాచయంబులం

బూని నృపాలుకట్టెనుటఁ బొల్పెసఁగెన్ బ్రకటా దాహియై

క" ధరణి ముంచెను వర్షపుఁ

దరుణగునం దెసగుచాకి దధ్వమొట్టల్

కరమరుదై మీతె ధరా

మరువరులొనరించు తుమల మత్త్రాస్థిట లో

వ॥ అంత

సీ॥ మొదల సన్ననియల్కు చొదవె శ్రోతలకంత

నాయల్కుచొక రొదయయ్యె నదియు

ననతి దూరంబునం దంభోధి నేసెను

నినదంబువలె నుండె నినదమంతఁ

గట్టదెబ్బల మ్రోతగానుండె నామ్రోత

చెట్లు కూలినయట్లు చెలగెలివన

సంతనాక్రందనం బంతరొదనశబ్ద

ములును హాహాకారములునుదుదకు

అ॥ వె జేటిగి వహ్నిశేట ఛట్ ఫటమని వట్టి

పొగయకాక యొందుపాడయలేక

సమయ విప్రమంత్ర సహతి వివశులై

నచ్చుచుండి రగ్నివలను కహులు॥

మ॥ స్ఫుటమేమృత్యువౌకపపడట్టులగుటక శోకాచితేష్వరాలై
చ్చుటకన్న గుమిగూడిచావదనుకేచోద్యంబున స్వప్తి
తటమార్గంబులరా దొహంగిమరల్ తనోదతలంబులై
చటులాభీల మహాసఖా సఖ బ్రాలంతరప్రాప్తి॥

క॥ కలహారభోగయతి రా

జల గోససమాతు లాద్యశేషాహి విధం

బులు శిశి దాటగూడె

పిలుపున బలె వెడలె నాతివెనకెనెడిక॥

క॥ ఒకదీర్ఘ ననుప్రలా ?

కాళికచిత పుఫణం లా? మణ్ణొకవర్ణములా?

ప్రకటించివానిదెబ్బగ

నొకవిధమననేల? బహువిధోరగజాతుల॥

స॥ చెల్లులందఁడులు దాతలవ్వలు నన్న

లుందమ్ములును బుత్తులును సతులును

మామలు బావలు మఱిదు లట్లుండుగో
 దండ్రునపులును తెల్లెండు నిట్లు
 చుట్టముల్ పక్కముల్ నుహ్మదావగులును వి
 న్నలుఁ బెద్దల్లెరు నెలసి పాప
 లటులబిట్టెప్పుచు నటునిటుగాఁ ద్రొక్కి-
 కొనుచుఁ గట్టలుగట్టి కొనుచునవల

తే॥ గీ॥ నేడనో మించి పోయినట్లగుదెంచి
 గొల్లుమని కూలుచుండిరి కుండమందు
 వంశముల లెక్కకహిగోకవాసులు ధను
 యార్తనాదంబు లంబరంబంటి మోయి ।

ఒకయాశ్లేషనుఖంబులా ! చివరమాతొల్పించు బాష్పంబులా !
 యొకకోకానల రిప్తచిత్తములన్ యోదార్పు వాక్యంబులా !
 యొకమందీకృతదృష్టి పాతములతో నొప్పించు ప్రేమంబులా !
 అకటా ! యన్నియవస్థలంబొసఁగెనా వ్యాళావసానంబునన్ ।

నాఁగితుమేయు కూళలు ఏనాకేనుమొదెను నిందెయ్యచుసం
 దేహమువీడి పన్నుగూఁదిట్టుచుదద్దవానంబు సన్నానాన్
 సాహసియై మరుత్సఖుఁడు ఛట్ ఛట ఛట్ ధ్వనులుపు తిల్లగా
 నాహుతిసేయఁదారసిలె వ్యాలకులంబుల నుగ్గివైఖరిన్

ఆ॥ వె॥ ఇట్టివి తరంకు లిట్టిచిత్రిపుమేను
 లిట్టివివిధకులము లెన్న నేల ?
 అట్టివన్నియు ఘుఁగు డగ్గి జేవుఁడు పొట్టఁ
 బెట్టుకొనఁగఁజూపై దుట్టతుదకు ।

అ॥ నా వశములదిది స' పి పడసిన పుత్తులు
దెలియఁజండవచ్చు తేజలగుట
నమితసఖ్యమున బయంబుదసాగిరి
తెలియఁ జడవహ్ని తేజమున నె ! ।

మ॥ ఒకమాతాయార గాన్వయఁ బునట పై నొడవ్యయంబులవే
అొకమాతీనుది యొక్కమాటదియనిట్లు గ్రాసలస్తాప్తిఁబా
యక యొక్కమ్మిడి నంతరింపఁగ నెవతాహారవంశంబులు
ర్వికభారంబనుమాట సెల్లఁగు పితృవ్యాని సుతృప్తిగా ।

మ॥ హితబుద్ధి సతమొక్కచోనిలువఁగాల్లే లేక వల్మీ కశై
లతలత్మ జడలంబుల మలఁగువ్యా లక్ష్మీపులంద్రోబ్బనా
దతకాకోదర హోమధూమచయముల్ దాఁతెగిది శాంతంబులు
ద్ధతినేరంబుల ద్రోబ్బమూగుభట సంతానంబులంగేరుచు ।

క॥ వివిధాంగవర్ణ మస్తకు
లవిరళబలయుతులునైన యనిలాశనులు
గ్రవిధిప్రేరితులై చ
చ్చువరుస జనమేజయుండునూచుచునగియె॥

క॥ అలమంత్రోచ్చారణరవ
ములు సర్పము లేచ్చు రావములు దహనబ్ధా
లలఁబడి కాలెడు రవములుఁ
గలఁచెన్ భుజగేశ్వరులను గడుదుస్సహమై॥

తే॥ ౧॥ పచ్చపచ్చకొంపలుపాడువాట
జొచ్చెమ్మిత్తువిహారముల్ హెచ్చెనాగ

సంతతులదర్పమంతయుఁ జచ్చెనలరి

మేదినీకాంతుఁ డెంతయుమెచ్చెమఖము!

ఉ॥ తత్సమయంబునఁ భుజగత్స్లజులొక్కడఁగూడి "ఁఱూపరీ
క్షీత్సుతుజన్న మేమొకా? శశింపగమమ్మలదల్లి యిట్టియు
ద్యత్సరణికిఁగిపించుటిది యారయ నేమొకా? యెప్పుడిట్టి బీ
భత్సపునుత్సవంబును గు జాపురె!" యందుఁగలంగిరెల్లరుక

నే॥ గీ॥ తమకువంతును సెల్లెడు తటయటంచు

భయపరీతాత్ములై తదుపద్రీవంబుఁ

జాపు ఘనువాగమనము సంభావనంబు

సేయుచూఱిసి యొక్కీంత సేపుమనిరి॥

స॥ అప్పుటికి నానావిధ సామాన్యభుజంగమ వంశంబు
లన్నియు సంతరించి యింక నాయకుల కులంబుల వంతులురా
మొదలిడ.

క॥ పటుతర భూసురమంత్రి

త్కటసంహూతిగలంగి ధైర్యముసెడి సం

కట మేచివిడక గుండెలు

తట తట మనరాదొడంగెడతకుఁ డంత॥

క॥ ఎపువెల్ల ఎడఁగిసుడివడు

చవుడారెడు మింటఁదోచి యాకులభంగి

దపియింపు "చో పురందర!

కృపఁగావు" మటంచునేగ నిందునికడకు॥

వ॥ శతమఖుండును వాసుక్ప్రముఖదర్శకరోత్తముల

కురగ సత్త్విధయంబులేమి నెరింగినవాఁడుగావునఁ దక్షకు
నోడకుండమఁ చెప్పియుంచెను.

ॐ అస్త్రీ కు ని జ న న ము ॐ

న॥ అది యట్లుండ.

.నీ॥ వసుధ యామూవరాన్వయదొకం దురుతపో

ధరుఁడు జరత్కానుడనెనువాఁడు

శమిశ్రేద్రియఁడు బ్రహ్మచర్య బుననెయుండి

చటుల పునర్జన్మ సాధ్యసమున

సంసార మొల్లక సాయహింసుల గోష్ఠి

నెగిఁజరింపునుఁ దాదకొక్కనాఁడు

ఘోరాటవిస నుంటిఁగుమ్మరు న కచోటఁ

దలలుక్కిందుగ నేలు తనకితరులఁ

తే॥ గీ॥ గాంచి తా బ్రహ్మచారియకా శారణమున

వారిధోగతులకుఁబోవు వరుసనెంచి

భర్తృదై వారిగతులకు డేమిమొదల

బహుళభవబుధు ను మదిఁ బాదుకొల్పి॥

క॥ వారలకిట్లను “బిత్తవరు

లార! వివాహోపసర మలంఘ్యులుకానక

వారకసనామయగు క

న్యారత్నము కొఱకుఁజేతు సన్న్వషణముక॥

క॥ అనికదలి భూపదక్షిణ

మనఘుం దొనరింపుచెందు నవసీఫలివైఁ

దననామమున్న యాక

స్వను గాంచకయున్న సమయమందున నాగురో?

క। కొందఱుచారులు వానుకి

కందింపఁగ నీనుచార్త నాతందును నిం

పొంద జరక్కరువునో

నందు జరక్కరుడుండు నెందను చరిగెన్!

శే। గీ॥ చేరి మునికియ్యగు బ్రీతిఁజేరి యెఁగి

వాసుకి “మహాత్మా! యీకన్యవరగుణాభ్య!

భార్యగాఁగొనుమయ్య! యోపరచువుగవ!”

యనఁగ నతఁడునుగని పెండ్లియాడెదాని!

శే। గీ॥ పెండ్లియై ఛర్త వే తనదీయనజూచి

“యెప్పుడు నాకొక యవమానమెదఁ దలంతు

వపుడు నినులాసిపోయెద” ననలతాంగి

నాటినుత యప్రమిత్తయై నడచుచుండె!

చ॥ కడకొకనాటిసంధ్య ముని గాఢతరంబగు నిద్రానంది లే

వడ తన సాంధ్యకృత్యము లవారిత దీక్షనొనర్పనంత నా

వడతియై “నల్లొకొనిదురభంగము సేసినె? జేయకెట్ల?”యం

చేడలుచు నిద్ర మేల్కొలుప నయ్యనఘుండతికోపతప్పుడై!

క। ఏలె నను మేలుకొలిపితి?

కాలంబడెచూడు నాధ కనులాపుచెనన్!

ఓలొ లేకుణ! గోలవె?

యేలాయతఁడ స్తమించు నెఱుంగడె నన్నున్?

తే! గీ! బౌర ! నాకిదియవమాన మరుదు లేది
 "పాఠశాల ! వినునీకుఁబుట్టెను పుత్త్రీకుండు
 విగతకేల్పిఁబుట్టెను సర్వవిదుఁడు స్వభావ
 ప శేయులఁగల్గి నెఱు వాఁడుఁడావ!

నా నవచకుఁడు నీ కిది నీ నామఁ బుత్త్రకొని సుఖం
 బుండుచది" యని జననా నుండు నీ కిది నీ నామఁ బుత్త్రకొని
 విదది కదిలి తపోవశమునకుఁ గెఱును. నిష్కామఁ గొన్ని
 జవనములు నామఁ గెఱును. నీ కిది నీ నామఁ పుత్త్రకొని
 క్షత్రియమునకుఁ బుట్టి కిది నీ నామఁ పుత్త్రకొని

— — —
 నీ కిది నీ నామఁ పుత్త్రకొని

నీ కిది నీ నామఁ పుత్త్రకొని నీ కిది నీ నామఁ పుత్త్రకొని
 నీ కిది నీ నామఁ పుత్త్రకొని నీ కిది నీ నామఁ పుత్త్రకొని
 నీ కిది నీ నామఁ పుత్త్రకొని నీ కిది నీ నామఁ పుత్త్రకొని
 నీ కిది నీ నామఁ పుత్త్రకొని నీ కిది నీ నామఁ పుత్త్రకొని
 నీ కిది నీ నామఁ పుత్త్రకొని నీ కిది నీ నామఁ పుత్త్రకొని

సదనులములు కానగరంబె !

నాధీమతెల్ల యా జననియకాపాగళ

కతులితంబుగఁబుట్టి నట్టి యినుండె !

శరకాంతలనెను చంపకనుముంబుల నాన

సంతసింపనియట్టి వట్టదంతె !

హరిపాదచింతనంబను మానససరోవ

రమున రాగరహితు రాజహంస

శే. గీ॥ మార ! యిమ్ముర్తి కరయఁడుల్యంబుగలదే?
యనఁగ బాల్యంబునందె విఖ్యాతఁబొందె
శమితపరివంధి ! మహితయశస్సుగంధి!
ధిక్కరౌవనిజాని! యస్త్రీమాని ! ॥

మ॥ అట్లభివృద్ధి నెనఁగుట నస్త్రీసంబంధ, వాసుకీయు
నిజ జనని శాపవచనచోదితములై యనఁఖ్యాకంబులగు
వారాశనాస్వయంబులగ్ని నారతి నెఱుకఁ గరంబుఁ జెరిలి
చెల్లెలికడకువచ్చి యిట్లనెను

క॥ “వారీ! మద్భగిని! జరి

త్కామా! జనమేజయుండు కనించెదనీ

ఘోరంపు సర్పయాగము

వారింబఁగ నీకుమారు వడినంపఁగజే!

క॥ వసజాసను వచనంబి

ట్లని యేలాపుత్తుడెన్నదాడుల కెఱిగిం

తెనుగాన వానినిపుడం

పనిచోనగు సర్పములకుఁ జ్రోశయం బబలా! ”॥

తే॥ గీ॥ అనఁగ నదియును నస్త్రీకుశర్మిలిఁగని

“యన్న! నీమాతులుండు కోరినట్లు చేయ”

మనగవాడునుఁ “గడచినయశులుదక్క

నింకనొక సర్పమును నీల్గనీయ” ననుచు !

❧ యాగనివారణము ❧

క॥ నిస్తులతేజఁడు కడలివ)

కస్తాత్తులరై నయట్టి స్వస్తిహులులతో

స్వస్తివి జనమేజయనకు

నస్తీసుఁ డొనర్చియిట్టులనని నుతిచెడ!

ఉ॥ చంద్రకిలావతఃసుంద్రపు సారయఃకవిత్రున్చాన్తి చక్రిణా
సాంద్యసిగంతరాఘండపు తేనోవరు లందున ధన్వమూర్తి వీ
విద్రాసమానవై భవ! త్వదీయసుపాలన రాజ్యమెంతయున్
కుంద్రసుఖాన్తుదంబుగఁ గూఢిగ నియ్యది రామరాజ్యమే!

ఉ॥ పాండవవంశజు డవయి పావనమై తగురాజ్యలక్ష్మీ ను
ద్దండపరాక్రమోన్నతదద్దయు దోర్మగమందుఁదాల్చియా
ఖండలువై భవంబెసఁగఁగాఁజ్జీత వస్తునసంబులిచ్చుటన్
దండిగఁద్రుచ్చుల్లెరి వసుధామణా! విలసద్విజౌత్తముల్!

క॥ నల ధర్మరాజయజ్ఞము

లలరంగఁ జ్రియాగనా ప్రజాపతియజ్ఞం

బలహాన పాణియజ్ఞము

నలఘుమతిన్ నీవొనర్చుకదియ నమంబుల్!

చ॥ అసద్యశత్రుబాధను లహర్పతిసన్నిభచండతేజులు
ల్లసిత నుభీప్రహర్షు లకలంకచరితులు నైన వీరలిం
పెసఁగెను నిందుఁబు త్త్విజులహీనపరాక్రమ! యింద్రయజ్ఞమం
దెసఁగిన వారికంటె ఘనులెన్నఁగురీతులు శర్వభంగులన్!

క॥ వేదవ్యాసునియట్టిఁడ

తాదినపతి సదృశుఁడొక నక్షత్రమండన నిం

కేదిమహాదృఢమయ్యెడ!

నీదె యదృష్టంబుచూడ! నిఖిలార్విశా!

తే॥ గీ॥ భృతిని నార్తిహరించి భాతీసుపర్య
 నర్తమావ్యంబులంగొని జహనుడలరి
 గుహితవిరదులను దైవరేణావ్యుదయభుం
 డెల్లపుడు నీ గాభీష్టాలు లెడుచుగాక !

పా॥ నాకీనాంబు నయింజాడ మన్నత గాభ్యు బాదవే”
 నని నిజభాభావలులులు (భృత) నుండి తొలగి పుట్టినప్పు
 చుండి జనమేజయుని నుండి ముగ్ధులై భావముల ముగ్ధులై
 లను నగ్ని దేవునిగొని పోయి పుట్టిన వివాహమున సభిస్తారుల
 ల్లరు నివ్వెడుగండి చేష్ట చేసి మహా మునెడుచును మును
 నట్లయై యున్నారాహుత్యాః భవభీష్టాని నావ్యుదయభుం
 దునిగాదని కొనసాగించుచు” ననిన నయ్యుదయభుం దునిట్లుచు.

వస్తువై హింసయభ్యుబయమావే! వే సస్త్వేచ్ఛలద వృద్ధిగిం
 నానాగుణ మోదయ చీనుతైననని సంపూర్ణప్రభావాభ్యుతా
 ననునావారిని దైవ్యనేలయికి దాగి మామకాప్తాళిసం
 త సముదాక వడిసర్వయాగ వింటవై భాతీకే! చాలింపుమా !!

పా॥ అంత సదస్యులందఱు నొక్క మొగిన “యిట్టి మహా
 త్మన కెట్టియభీష్టంబైన నీయంజను”నని యొకకంఠ్యముగాడెల్పు
 జనమేజయుండును దదభీష్టంబొపంగని నాడమ్యహాత్ముండు
 శపించునని భయంపడి యారని కభిమరంబుగ నంతటనే సర్ప
 యాగం బుడిగించెను.

‘ అటఁ దక్షకుండును బూజ్యత్వజమంత్రామంత్రిమండై
 శతమఖురక్షణంబురుండి యాకర్షింపఁబడి నాల్కల ఘనంబులు

గ్రామము జనులు విస్మయములై యాలోచనంబునీయఁ గలగుండు
వడి యాకసంబునఁ దిరుగుచున్న సమయంబున నస్తీకుండు
జీనచ్చవంబువలెనున్న యాతనిఁ గ్రమ్మఱించి యాగవివార
ణంబుఁదెలిపి భయంబుఁజూపియంపెను. సభ్యులైన ముని
దుగ్గిలును నస్తీకుని ప్రభావంబును వేనోళ్ళఁగీర్తించిరి.

క॥ తమి మీఱదినము నస్తీ

క మనోత్మనిఁ దలఁతురెవరు కరుణావార్ధి

శమియించి వారిపాపము

లమితముదంబొసఁగఁ గలుగవహులభయంబుల్ ।

ఐ॥ భ ర త వా క్య ము ఐ॥

అ॥ వె॥ పాడిపంటలమరి ప్రజలెల్ల ముఖయిండు

బ్రభువులనఘ ధర్మపాలనంబు

సేయుచుండెదగాత సృష్ట్యంత మిట్లు మా

ధరితఖండమరిది వఱలుఁగాత॥

ఓం తత్సత్ బ్రహ్మర్షణమస్తు.

త ప్పొ ప్పు ల ప ట్టి క .

తప్పు.

బిచ్చు.

5 ఆతనికి మాత్రులరయి

ఆతనికి మంత్రులరయి

వివాససంఘములుగ

వివాససంఘములుగ

8 నట్లయ్యె

నట్లయ్యె

9 పేటిగి

పేటిగి

13 తనకితరులఁగాంచి

తనపితరులఁగాంచి

10592

